

กองทัพเมียนมายุคใหม่กับการใช้งานอากาศยานไร้คนขับ

เมื่อช่วงต้นเดือนนี้ สำนักข่าวด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ HIS ได้ยืนยันว่าประเทศเมียนมามีอากาศยานไร้คนขับติดอาวุธรุ่น CH-3A ในประจำการ ภายหลังจากที่ได้จัดซื้อมาจากประเทศจีน ผลิตโดย China Aerospace Long-March International เพื่อใช้ในการภารกิจต่อต้านกลุ่มก่อความไม่สงบบริเวณทางตอนเหนือของประเทศ อากาศยานไร้คนขับลำนี้อยู่ในสังกัดกองทัพอากาศและคาดว่าประจำการอยู่ที่ฐานทัพอากาศ Lashio หรือ Bhamo ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ ซึ่งแหล่งข่าวกล่าวเพิ่มเติมว่ากองทัพอากาศเมียนมา มีเครื่อง CH-3A ประจำการอยู่เป็นจำนวน 12 ลำ เป็นรุ่นที่พัฒนาต่อยอดมาจาก CH-3 ซึ่งเครื่อง CH-3A มีความยาวปีกกาง (Wingspan) ขนาด 8 เมตร ตัวเครื่องมีรูปทรงเป็น Flying Wing โดยมี Winglet ติดตั้งอยู่ปลายปีกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านอากาศพลศาสตร์ มีปฏิบัติการได้นาน 6 ชั่วโมง มีระยะปฏิบัติการ 960 กิโลเมตร สามารถบรรทุกน้ำหนักได้สูงถึง 180 กิโลกรัม เมื่อเทียบกับรุ่นเดิมแบบ CH-3 ที่บรรทุกน้ำหนักได้เพียง 60 – 80 กิโลกรัม เท่านั้น อุปกรณ์ติดตั้งคาดว่าป็นกล้อง EO/IR เพื่อใช้ในการลาดตระเวนและตรวจการณ์ ติดตามเป้าหมาย ประเมินความเสียหาย พร้อมกับฟังก์ชัน Laser Designator เพื่อใช้ในการชี้เป้าให้กับปืนใหญ่สนาม

CH-3A มาพร้อมกับแท่นติดตั้งอาวุธด้านละแท่น ภายใต้มตรฐาน GJV289A หรือเทียบเท่ากับมาตรฐาน MIL-STD-1553B ของสหรัฐฯ มาตรฐานนี้ระบุถึงโปรโตคอลในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของระบบ Avionics ซึ่งคาดการณ์ว่าบริษัทผู้ผลิตตั้งเป้าจำหน่ายอาวุธปล่อยไปยังประเทศที่มีอากาศยานของค่ายตะวันตกในประจำการด้วยเครื่อง CH-3A รองรับการจัดตั้งอาวุธปล่อยแบบนำวิถีได้หลายแบบ เช่น จรวดนำวิถีด้วย GPS/INS แบบอากาศสูพื้นรุ่น AR-1 ที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อใช้ติดตั้งกับอากาศยานไร้คนขับโดยเฉพาะ จรวดมีขนาด 45 กิโลกรัม น้ำหนักหัวรบ 10 กิโลกรัม ระยะยิงหวังผลที่ 10 กิโลเมตร หากเปรียบเทียบแล้วจรวดนำวิถีรุ่นนี้เทียบเท่าได้กับจรวดแบบ [AGM-114 Hellfire](#) อาวุธปล่อยแบบอื่น ๆ ที่สามารถติดตั้ง ได้แก่ ลูกระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์รุ่น YZ-200 ขนาด 50 กิโลกรัม และลูกระเบิดที่ติดตั้งด้วยชุดนำวิถีด้วย GPS/INS ขนาด 100 กิโลกรัม ในซีรีส์ Fei Teng รุ่น FT-5

ลูกระเบิดนำวิถีแบบ YZ-200 และ FT-5

นอกจากนี้เมียนมามีอากาศยานไร้คนขับติดอาวุธแบบ Sky Cat 2 UAVs นำเข้าจากประเทศจีน จำนวน 11 ลำ เข้าประจำการในปี ค.ศ. 2009 Sky Cat 2 เป็นอากาศยานไร้คนขับทางยุทธวิธีขนาดเล็ก ระยะใกล้ ชนิดปีกตรึงทรง Delta ผลิตจากวัสดุคอมโพสิต ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์น้ำมัน ขึ้นบินจากแท่นส่ง ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ในการโจมตีเป้าหมายที่เป็นฐานที่ตั้งปืนใหญ่ กองอำนาจการ สถานีเรดาร์และเป้าหมายสำคัญที่เป็นสิ่งปลูกสร้างหรือขบวนลำเลียง เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพึ่งพาตนเอง กองทัพเมียนมาทำการพัฒนาต่อยอดและผลิตอากาศยานไร้คนขับติดอาวุธขนาดเล็กแบบ Yellow Cat A2 อีกจำนวน 22 ลำ

การเสริมสร้างขีดความสามารถของกองทัพด้านอากาศยานไร้คนขับของเมียนมาไม่ได้จำกัดอยู่ที่การนำเข้าหรือการทำวิศวกรรมย้อนกลับเท่านั้น เพราะในปัจจุบัน สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในประเทศเมียนมา ได้มีการวิจัยและพัฒนาทางด้านอากาศยานไร้คนขับเพื่อใช้ในทางทหารและทางพาณิชย์ ยกตัวอย่างเช่น UAV UX-1 ที่มีขนาดปีกกาง 3 เมตร ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ลูกสูบ 2 จังหวะ ขนาด 2.8 แรงม้า มีระยะเวลาปฏิบัติการ 45 นาที และเครื่อง UAV UX-2M ความยาวปีกกาง 3.3 เมตร มีระยะเวลาปฏิบัติการ 60 นาที

http://naingnaingsanay.blogspot.com/2012/07/blog-post_08.html

สำหรับการวิจัยในสถาบันการศึกษานั้น มหาวิทยาลัย Myanmar Aerospace Engineering University หรือ MAEU กำลังดำเนินโครงการวิจัยอากาศยานไร้คนขับแบบ MAEU 05 UAV เป็นโครงการที่ได้รับ การสนับสนุนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการสำรวจเสาไฟฟ้าแรงสูง ระยะทางกว่า 200 กิโลเมตร ตามเส้นทางเชื่อมระหว่างกรุงย่างกุ้งและกรุงมันตะเลย์

จากการนำเข้าอากาศยานไร้คนขับแบบต่าง ๆ ร่วมทั้งการวิจัยและพัฒนาที่กำลังเกิดขึ้นในเมียนมา แสดงให้เห็นถึงศักยภาพและความตื่นตัวทางการทหารและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเมียนมา ที่กำลังอยู่ในช่วง ของการพัฒนาให้ทันสมัย (Modernization) โดยเฉพาะในด้านของขีดความสามารถในการพัฒนาหลักนิยม และการใช้งานอากาศยานไร้คนขับที่ติดตั้งอาวุธปล่อยนำวิถี เพื่อใช้ในภารกิจการปราบปรามกลุ่มก่อความไม่สงบ ด้วยจำนวนของเครื่องบินที่อยู่ในประจำการ รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานสำหรับรองรับการผลิตและปรนนิบัติบำรุง รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรในตำแหน่งนักบินภายใน (Internal Pilot) นักบินภายนอก (External Pilot) ผู้บังคับหน่วย (Mission Commander) และเจ้าหน้าที่เทคนิค แสดงให้เห็นถึงการเตรียมความพร้อมสู่ยุคแห่ง อากาศยานไร้คนขับในอนาคตอันใกล้ และยังมีพัฒนาการที่รุดหน้าไปไกลกว่าหลายประเทศในอาเซียน แต่ประเด็นคำถามที่น่าสนใจ คือ เรื่องของแสนยานุภาพของเครื่อง CH-3A ที่มีอาวุธปล่อยนำวิถี และ Payload จำนวนเท่าไรในประจำการในขณะนี้ รวมถึงขีดความสามารถของระบบสื่อสาร Data Link ที่ใช้ในการควบคุม และรับส่งข้อมูล ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดศักยภาพอันแท้จริงของเครื่อง CH-3A ในขณะเดียวกัน ประเทศเพื่อนบ้านจะมีมาตรการในการตรวจจับอากาศยานไร้คนขับ ด้วยระบบป้องกันภัยทางอากาศที่มีอยู่ขณะนี้ ได้หรือไม่อย่างไรนั้น เราคงต้องเฝ้าดูความคืบหน้ากันอย่างใกล้ชิดต่อไป ซึ่งปรากฏการณ์ครั้งนี้ถือเป็นสัญญาณ เตือนให้วงการวิจัยและพัฒนาในประเทศควรเร่งดำเนินการอย่างเป็นระบบ ด้วยการบูรณาการทรัพยากรและ ศักยภาพที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พร้อมรับมือกับความท้าทายในอนาคตต่อไปข้างหน้า

ที่มา

<http://www.burmaenac.org/?p=696>

<http://www.uasvision.com/2016/06/10/myanmar-deploys-chinese-uavs-in-counter-insurgency/>

<http://defence-blog.com/army/hanwha-begins-shipment-of-k-9-howitzers-to-poland.html>

<https://www.sinodefenceforum.com/chinese-uav-ucav-development.t3526/page-196>